

30 рый пжтъ, но не рачи да дойде. Тогазъ рече на рабы-тъ си: Виждте нива-та на Иоава е близу при моиж-тъ, и има ечимыкъ тамъ: идѣте та го изгорѣте съ огнь: и изгорихъ Авессаломови-тъ раби нивъ-тъ съ огнь. И станъ Иоавъ, та дойде при Авессаломъ въ къщж-тъ, и рече му: Защо изгорихъ слугы-тъ ти нивъ-тъ ми съ огнь? А Авессаломъ отговори Иоаву: Это, пратихъ при тебе, и рѣкохъ: Ела тукъ, за да тя проводѣж при царя да речешъ: Защо съмъ дошелъ отъ Гесуръ? подобръ *шѣше* да е за мене да бѣхъ още тамъ: сега прочее нека видѣж лице-то на царя: и ако има неправда въ мене, нека мя умъртви. Тогазъ Иоавъ дойде при царя, та му извѣсти *това*: и повыкнъ Авессаломъ, та дойде при царя, и поклони ся съ лице-то до земьж-тъ прѣдъ царя: и царь-тъ *шѣ* цѣлова Авессаломъ.

ГЛАВА 15.

1 И *вслѣдъ* това *приготи* си Авессаломъ колесницы и коние, и петдесетъ мжжіе, за да тичать прѣдъ него. И ставаше Авессаломъ рано, та стоеше при пжтъ-тъ на портж-тъ: и когато нѣкой имаше нѣкоиж прѣспирнѣж, та дохождаше при царя за сждъ, тогазъ Авессаломъ го выкаше *при себе си*, и думаше: Отъ кой си градъ? А той отговаряше: Слуга-та си е отъ едикое племе на Израилъ. И говорѣше му Авессаломъ: Виждъ, твоя-та работа е добра и права; но нѣма кой да ти е слуша отъ странж на царя. Говорѣше още Авессаломъ: *Кой да мя опрѣдѣлѣ* шъ сждѣж на тѣжъ земьж, за да иде при мене всякой който има прѣспирнѣж или сждъ, та да го оправдавамъ! И когато нѣкой приближаваше за да му ся поклони, простираше ржжж-тъ си, та го хващаше, и го цѣлуваше. И така правѣше Авессаломъ, на всякого Израилянина който дохождаше при царя за сждъ: *и подкраднуваше* Авессаломъ сѣрдца-та на Израилевы-тъ мжжіе.

7 И въ свѣршкь-тъ на *четыридесетъ* години, рече Авессаломъ на царя: Да идъж, молюж, за да испълнѣж въ Хевронъ обрѣчаніе-то си, което обрѣкохъ Господу: Защото *рабъ-тъ ти шѣ* обрече обрѣчаніе, *когато* обитаваше въ Гесуръ, въ Сиріѣж, и казахъ: Ако мя върне истиннъ Господь въ Иерусалимъ, тогазъ ще послужжъ Господу. И рече му царь-тъ: Иди съ миръ. И станъ та отиде въ Хевронъ.

10 А Авессаломъ распрати съгледатели по всички-тъ Израилевы племена, и каза: Като чуете гласъ-тъ на трѣбж-тъ, ще речете: Авессаломъ ся вѣдари въ Хевронъ. И отидохъ съ Авессаломъ двѣстѣ мжжіе отъ Иерусалимъ, *поканени*: и отидохъ *и* не злобіе, и не знаехъ нищо.

12 И покани Авессаломъ Ахитофела Гилонецъ-тъ, Давидовъ-тъ *свѣтнникъ*, отъ градъ-тъ му, отъ *Гило*, като приносѣше жьрты-тъ. И съзаклѣтіе-то бѣ яко: и *людіе-тъ* ся умножавахъ непрѣстанно при Авессаломъ.

13 И дойде вѣститель при Давида, и рече: *Сѣрдца-та* на Израилевы-тъ мжжіе ся обѣрихъжъ велѣдъ Авессаломъ. И рече Давидъ на всички-тъ си слугы, които бѣхъ съ него въ Иерусалимъ: Станѣте *о да* бѣгамы; защото не ще можемъ да ся упазимъ отъ лице-то на Авессаломъ; побѣрзайте да отидемъ, за да не ускори та ны стигне, и докара зло-то вързъ насъ, и порази градъ-тъ съ остро-то на ножъ-тъ. И царскы-тъ слугы рекохъ на царя: Всецко що избере господарь-тъ ни царь-тъ, это ный раби-тъ ти.

16 И *излѣзе* царь-тъ, и всецкій-тъ му домъ велѣдъ него. И остави царь-тъ *десетъ* жєнѣ наложницы за да пазятъ домъ-тъ. И излѣзе царь-тъ, и всецкы-тъ людіе велѣдъ него, и застанъжъ на едно мѣсто далєжъ.

18 И всецкы-тъ му слугы вѣрвѣхъ близу до него: и *всецкы-тъ* Херееци, и всецкы-тъ Фелееци, и всецкы-тъ Геоеци, шестстотинъ мжжіе, които дойдохъ велѣдъ него отъ Геоев, вѣрвѣхъ прѣдъ царя. Тогазъ рече царь-тъ *на* Иттая Геоець-тъ: Защо идешъ и ты съ насъ? върни ся та обитавай съ царя, защото си чужденецъ, и прѣселєнъ отъ мѣсто-то си. Вчєра дойде, и днесъ да ты направѣж ли да ся скыташъ съ насъ? это азъ ще идъ *и* кждѣто можъ: ты ся върни, зєми още и братія-та си: милость и истина съ тебе! А Иттай отговори на царя и рече: *Живъ* Господь, и живъ господарь-тъ ми царь-тъ, дѣто и да е господарь-тъ ми царь-тъ, или въ смъртъ, или въ животь, непрѣмѣнно тамъ ще бжде и рабъ-тъ ти. И рече Давидъ на Иттая: Ела та прѣмѣни. И прѣмѣнижъ Иттай Геоець-тъ, и всецкы-тъ му мжжіе, и всецкы-тъ дѣца що бѣхъ съ него. А всецко-то мѣсто плачєше съ голѣмъ гласъ, и прѣминувахъ всецкы-тъ людіе: прѣмѣнижъ и царь-тъ потокеж-тъ Кедронъ: и всецкы-тъ людіе прѣмѣнихъжъ прѣзъ пжтъ-тъ *на* пустынѣж-тъ.

24 И его и Садокъ, и съ него всецкы-тъ

ш Быт. 33; 4. 45; 15. Лук. 15; 20.

а Гл. 12; 11.
б 3 Цар. 1; 5.
в Сжд. 9; 29.
г Рим. 16; 18.

* По Сирскій-тъ и Арабскій-тъ прѣвода четыри.
е 1 Цар. 16; 2.
ж Быт. 28; 20, 21.
з Гл. 13; 38.
и 1 Цар. 9; 13. 16; 3, 5.
і Быт. 20; 5.

к Псал. 41; 9. 55; 12, 13, 14.
л Ис. Нав. 15; 51.
м Псал. 3; 1.
н Ст. 6. Сжд. 9; 3.
о Гл. 19; 9. Псал. 3; надпись-тъ.
п Псал. 3; надпись-тъ.

р Гл. 16; 21, 22.
с Гл. 8; 18.
т Гл. 18; 2.
у 1 Цар. 23; 13.
ф Рув. 1; 16, 17. Прит. 17; 17. 18; 24.
г Гл. 16; 2.